

Noodfonds crisis: help mensen in nood in België en elders

De negatieve gevolgen van de lockdown en de energiecrisis zijn een realiteit waar we dagelijks mee geconfronteerd worden. Mensen hebben hun werk verloren, bedrijven zien geen andere uitweg dan een faillissement. Ook in onze eigen gemeenschappen zijn er families die financiële problemen hebben ondanks dat in ons land de overheid of de sociale zekerheid een tussenkomst kan verlenen. In veel landen is zelfs dit niet het geval.

We hebben daarom een speciaal noodfonds opgericht: "Crise Corona Crisis", zo kunnen we tegemoetkomen aan noden, en projecten ondersteunen in België en over de hele wereld. Een commissie zal naargelang de bestemming die aangegeven wordt, deze giften verdelen over de verschillende behoeften.

Rekeningnummer : BE 027360 6722 8340 - ENS CRISE CORONA CRISIS; Olivierstraat 97, 3110 Rotselaar. Voor de overdracht kunt u aangeven: CRISE CORONA CRISIS – 'Mensen in nood in België of elders' of 'Steun aan vormingsprojecten voor Broederlijkheid in België en elders'

Deze crisis kan nieuwe perspectieven openen en daagt ons uit om onze manier van leven opnieuw te bekijken. Het is een gelegenheid om meer aandacht te besteden aan duurzame ontwikkeling en soberheid en een uitnodiging om onze programma's, onze reizen, onze uitgaven en activiteiten te herzien en na te denken over hoe we onze finances beheren. Verandering, dat weten we, begint bij onszelf en roept op om nog sterker te getuigen van de wederzijdse liefde en broederlijkheid, van de verenigde wereld waarvoor we leven.

Getuigenissen uit België

P. vertelt: **"Een gezin met drie kinderen** had met de hulp van velen, een huisje kunnen kopen. Op een dag, kort na hun aankomst, kwam de buurvrouw zeggen dat er water doorsijpelt in haar kelder, afkomstig van hun huis. De buurman bracht de zaak voor het gerecht en de rechter besloot dat de feiten bewezen waren en beval de familie de defecte leidingen te herstellen. De kosten bedroegen 7600 €. Een echte ramp voor het gezin dat geen geld heeft. Ze zagen zich al op straat terecht komen.

Met enkele vrienden van onze Beweging hebben we besloten om hen te helpen. We namen contact met de aannemer en hebben hem de situatie uitgelegd. Hij stemde ermee in dat al het binnenwerk door ons zou worden gedaan. Hij zou zorgen voor de buitenaansluiting omdat hij daarvoor een gemeentelijke vergunning had. De rekening zakte naar € 1.500 en we konden de nodige Voorzienigheid vinden om die te betalen.

V. is in contact met een jongen die na vele moeilijke jaren, met zijn moeder op straat leefde. Ze kent hem al lang omdat hij als kind in een opvangcentrum geplaatst werd bij hen in de buurt. Vorige week klopte deze jongen van 18 samen met zijn moeder bij hen aan, uitgeput en verkleumd na een nacht buiten. Ze vroegen om hen naar een hut te brengen hoger in het bos waar ze de nacht zouden doorbrengen. V. dacht na of ze niets méér kon doen dan hen naar de

hut te brengen, daar konden ze toch niet gaan wonen. 'Doe aan anderen wat je wilt dat ze voor jou doen. ' Ze nam contact met iemand uit de groep Woord van Leven (een groepje mensen die regelmatig uitwisselen over hoe ieder probeert het evangelie concreet te beleven). In het verleden hadden ze al samen naar een piste gezocht om deze jongen te helpen. Ze gingen samen naar de openbare sociale dienst, die hen na verschillende contacten en administratieve procedures, nog dezelfde dag een gemeubelde sociale woning kon toewijzen. De jongen en zijn moeder zijn heel gelukkig en dankbaar naar hun nieuwe 'thuis' verhuisd. V. en haar familie houden contact en ondersteunen hen verder zodat ze onafhankelijk kunnen worden en een nieuw leven beginnen.

P. vertelt: **“Arthur Ngoy, een gynaecoloog in Kinshasa,** zei me vorig jaar dat hij tijdens zijn reizen in Congo te maken krijgt met ernstige situaties en dat de tijd die nodig is om een juiste diagnose te stellen te lang duurt in noodsituaties zoals die zich vaak voordoen. Een draagbaar echografietoestel, uitgerust met de nodige sondes, zou een snelle diagnose mogelijk maken. Ik informeerde hoeveel het apparaat dat hij bedoelde zou kosten. Het was meer dan 10.000 €. Dat geld hadden we niet. Ik zei hem: ‘Als het Gods wil is, zal het geld komen.’

Een jaar later belde een dame en vroeg me: "Heb je nog steeds plannen in Congo?" Ik sprak haar over het echografie-apparaat. En zij: "Goed, mijn stichting zal je een donatie van 10.000€ schenken!". Het was Gods antwoord. Eén van de komende dagen zal het toestel aankomen in Kinshasa.”

V. en L., twee tieners van de Focolarebeweging, zetten zich in voor de wereldwijde ‘Zero Honger’, een actie van de Verenigde Naties tegen de honger, die ‘andere pandemie’, zoals de Paus het verwoordde. *“We proberen niets meer te verspillen, minder uit te geven en dit geld is bestemd voor mensen in nood. We vinden het ook belangrijk om voor anderen te bidden. We hebben kaarten gemaakt voor mensen die alleen zijn in het rusthuis. We nemen contact met familie en vrienden zodat ze voelen dat we, ondanks dat we ver zijn van elkaar, verbonden kunnen leven”.*

Broederlijkheid over de grenzen heen

In het laatste focolarejournaal (<http://collegamentoch.focolare.org/project/nederlands-41/>) zagen we hoe de coronapandemie een uitdaging is die door velen in de hele wereld beantwoord wordt met een bijzondere inzet. De verhalen en beelden tonen dat we niet stilgezeten hebben en ook de tieners niet, dat merkten we tijdens de **Run4unity** (<http://www.run4unity.net/2020/>) en de **Week voor een Verenigde Wereld** (<https://www.focolare.org/belgium/nl/news/week-voor-een-verenigde-wereld-2020-together4peace/>).

J: *“We zijn in contact met een imam uit Ukkel die momenteel voorzitter ad interim is van de WCRP, (Godsdiensten voor de Vrede, waar ik de Focolarebeweging vertegenwoordig). Hij had van vrienden van de WCRP in China 20 000 maskers gekregen, als dank voor de steun die hij hen gaf tijdens de corona-uitbraak daar. Hij heeft aan elk van de zeven WCRP-leden van de raad van bestuur van België 2000 mondklappers geschonken. Ze worden nu verdeeld bij*

organisaties voor kansarmen, weeshuizen, instellingen voor gehandicapten en zieken en onder de 'witte helden'."

J. belde met een collega van wie de familie in Ecuador woont, om nieuws te horen over hen en met hem zijn bezorgdheid te delen. Die familie zit zoals de mensen van het hele dorp zonder voedsel. Onder andere via een facebookpagina heeft J. de precaire situatie bekend gemaakt aan vrienden en mensen uit de buurt. Dit bracht heel wat in beweging. De mensen in het dorp kunnen nu rijst, quinoa, olie en groenten kopen, ze maken voedselpakketten en de politie (ze mogen zelf niet naar buiten) verdeelt het voedsel onder de armen.

V. vertelt: *"Ik ben in contact met een weduwe uit de gemeenschap van Lubumbashi waar we vorig jaar op reis waren. Ze vertelde me dat ze door de coronacrisis niet naar hun stukje land kunnen om dat te bewerken en ze mogen ook hun waren niet verkopen op markten. Mensen moeten nu eten gaan kopen in warenhuizen, wat zoveel duurder is. Soms is er geen voedsel, maar soms komt toch uit een of andere hoek 'het honderdvoud' zoals in het evangelie beloofd.*

Bezorgd door de situatie, belden we naar Amisa van de focolare leefgemeenschap daar. Net de avond voordien hadden ze hun laatste centen bij het tabernakel gelegd en Jezus om hulp gevraagd. Meestal kunnen ze mensen verder helpen maar die dag hadden ze een weduwe hun laatste zak maïsmeel meegegeven. We hebben dan samen met Marc en Reinhilde, die met ons waren meegereisd, een bedrag gestort om te geven aan de families in nood. Toevallig belde diezelfde avond een Franse vriendin van de Gemeenschapseconomie (bedrijven die een deel van de winsten in gemeenschap brengen onder meer voor wie in nood is) die vroeg of we soms een project in Congo kenden, want met hun groep Woord van Leven (mensen die geregeld samenkomen om hun leven vanuit het evangelie te delen) wilden ze mensen daar steunen. Zo vermenigvuldigde de steun en was er vreugde alom!"

Reacties zijn steeds welkom : info@focolare.be .